

KVALIFIKAČNÝ ZÁPAS
ME 2020

SLOVENSKO VS CHORVÁTSKO

6. 9. 2019 | 20:45 hod
CITY Arena Trnava

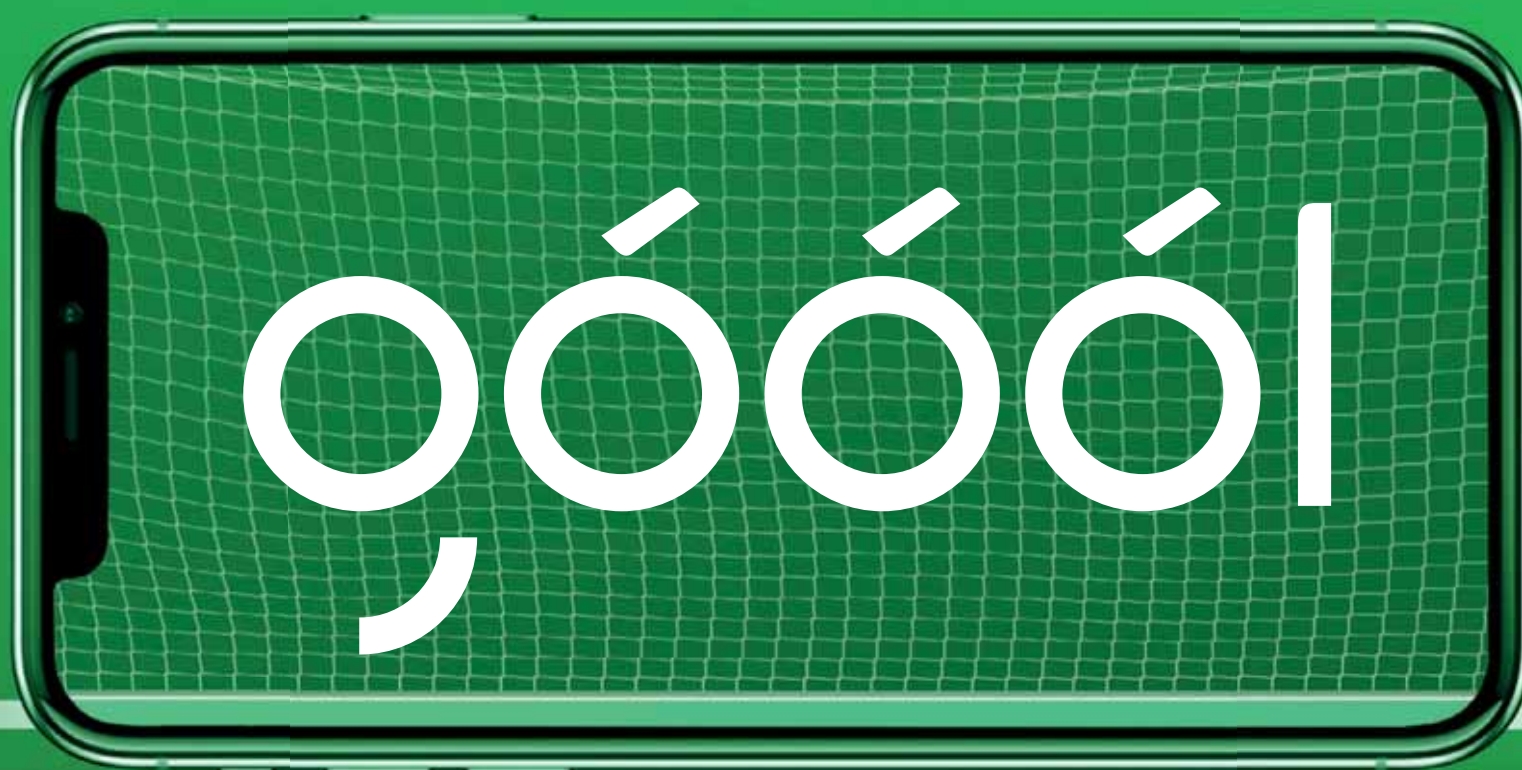

Samostatne nepredajné

#slovenskisokoli

Moderné bankovanie do vrecka

Stiahnite si Georgea do svojho mobilu

www.george.sk

Vážení športoví priatelia,

nestáva sa často, aby sme na domácom trávniku v súťažnom zápase vyzvali na súboj tím, ktorý hral na MS vo finále. Deň, kedy naposledy nastala táto situácia, sa napokon zapísal do dejín slovenského futbalu ako jeden z najpamätnejších. Bol to 9. október 2014, keď sme zdolali Španielsko v kvalifikačnom zápase o postup na finálový turnaj Eura 2016 a napokon sme sa naň aj prebojovali. Dnes v kvalifikačnom zápase o postup na ME 2020 privítame reprezentáciu Chorvátska, krajiny, ktorú predovšetkým v lete navštevujú mnohí z nás. Krajiny, kde je nám dobre a súčasne krajiny, ktorá oplýva úžasnou futbalovou kvalitou, vyjadrenou aj jednoduchým faktom, v akých najlepších európskych kluboch ako opory nastupujú jej najlepší futbalisti.

Aj pred piatimi rokmi bola podobná situácia a papierovo bolo „všetko jasné.“ Krása športu a futbalu zvlášť spočíva v tom, že napokon môže byť oproti predpokladom všetko inak. Najmä ak sa ku skvelému, niekedy až životnému výkonu našich reprezentatov pridajú aj fanúšikovia. V zápase so Španielskom, a nielen v ňom, došlo k nádhernej symbióze medzi ihriskom a tribúnami a aj vďaka tomu sme sa napokon mohli tešiť zo skvelého výsledku. Trnavský štadión je už štvrtý rok domovom našej reprezentácie a za ten čas sme na ňom dosiahli skvelú bilanciu – desať víťazstiev, tri remízy a len dve prehry so skóre 31:8. Nepochybujem, že na ihrisku aj v hľadisku urobíme všetci spoločne všetko, čo je v našich silách, aby sme túto bilanciu dnes ešte vylepšili.

Pekné prostredie je jednou z hlavných podmienok na to, aby bol futbal na akejkoľvek úrovni nielen športovým, ale aj spoločenským sviatkom. Preto je trvalou snahou Slovenského futbalového zväzu zlepšovať futbalovú infraštruktúru od najmenších klubov až po štadióny klubov najvyššej ligovej súťaže, kde sa okrem domácich hrávajú aj medzinárodné klubové i reprezentačné zápasy. Vo finále je program výstavby, rekonštrukcie a modernizácie ligových štadiónov. Na takmer 350 štadiónoch miest a obcí celého Slovenska sa preinvestovalo viac ako päť miliónov eur z vládneho programu Podpory futbalovej infraštruktúry,

spolu s ďalšími prostriedkami samosprávy aj súkromného sektora. Výsledkom je podstatné zlepšenie podmienok pre mládež i dospelých, vo forme výmeny trávniku, rekonštrukcie záze- mia alebo výstavby nových tribún.

Tento program sa nekončí, ale pokračuje. Pre projekty v novej dotačnej výzve na roky 2019 - 2021 je pripravených ďalších 3,5 milióna eur na podporu výstavby, rekonštrukcie a do- budovania futbalovej infraštruktúry. Tá je určená predovšetkým pre takú, ktorú využívajú pre svoju tréningovú prípravu a zápasovú prax mládežnícke družstvá. Spoločne s ďalšími projektmi infraštruktúry rozvíjame projekty na podporu talentovanej mládeže, rozvoj futbalu od materských škôl v projekte Dajme spolu gól a ďalšie projekty, ktoré sú súčasťou Strategické- ho plánu SFZ na roky 2018 - 2022. Všetky tieto investície sa slovenskému futbalu pozitívne vrátia na všetkých úrovniach, od mládežníckej cez amatérsku až po najvyššiu profesionálnu a reprezentačnú.

Dnešný zápas je futbalovým sviatkom a prajme si, aby sa svojím priebehom i výsledkom pridal k tomu z októbra 2014.

Slovensko, do toho!

Ján Kováčik
prezident SFZ

Slovenskú futbalovú reprezentáciu podporuje Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR

ZÁPASOVÝ BULLETIN/ŠPORT EXTRA • Vydal: Slovenský futbalový zväz v spolupráci s denníkom Šport • Zostavovateľ: PETER ŠURIN • Zodpovedný redaktor: PETER ŠURIN • Autori: MIROSLAV ANTOL, JURAJ ČURNÝ, JOZEF KŠIŇAN, BRANISLAV SARŇÁK, MOJMÍR STAŠKO, PETER ŠURIN, PETER ZEMAN. Fotografie: ROMAN FERSTL, SITA, TASR. Grafická úprava: ERIKA ŠTEKELOVÁ, CODES CREATIVE (obálka). Korektúry: JURAJ PODOLAN. Tlač: Slovenská Grafia a.s., Pekná cesta 6, 843 03 Bratislava. Uzávierka 2. 9. 2019. Ako príloha denníka Šport samostatne nepredajné.

Z OBSAHU

Strany 6, 7 a 9

OSUDOVÝ ROK 2019 poznámenal titul i prestup do Lazia Rím PRE DENISA VAVRA

Strana 11

ZASLÚBENÉ MESTO BRATISLAVA - slovenské hlavné mesto je najčastejším zahraničným hostiteľom PRE CHORVÁTSKU REPREZENTÁCIU

Strany 15 a 16

CHORVÁTSKE OCENENIE v lige najlepších „branič“ PRE PETRA LÉRANTA

Strana 26

107 REPREZENTAČNÝCH ČIAROK - ale bez MS 2010 - PRE MIROSLAVA KARHANA

Reprezentácia SLOVENSKA

tréner:
Pavel
HAPAL

BRANKÁRI

Martin
DÚBRAVKA
15. 1. 1989
Newcastle United
18 / 0

Dominik
GREIF
6. 4. 1997
Slovan Bratislava
1 / 0

Matúš
KOZÁČIK
27. 12. 1983
FC Viktoria Plzeň
29 / 0

Marek
RODÁK
13. 12. 1996
FC Fulham
0 / 0

OBRANCOVIA

Dávid
HANCKO
13. 12. 1997
Sparta Praha
7 / 1

Róbert
MAZÁN
9. 2. 1994
CD Tenerife
7 / 0

Peter
PEKARÍK
30. 10. 1986
Hertha BSC Berlín
88 / 2

Ľubomír
ŠATKA
2. 12. 1995
Lech Poznań
7 / 0

Milan
ŠKRINIAR
11. 2. 1995
Inter Miláno
26 / 0

Denis
VAVRO
10. 4. 1996
Lazio Rím
3 / 0

Martin
VALJENT
11. 12. 1995
RCD Mallorca
1 / 0

STREDOPOLIARI

Matúš
BERO
6. 9. 1995
Vitesse Arnhem
9 / 0

László
BÉNÉS
9. 9. 1997
Borussia Mönchengladbach
2 / 0

Ondrej
DUDA
5. 12. 1994
Hertha BSC Berlín
33 / 5

Ján
GREGUŠ
29. 1. 1991
Minnesota United
24 / 3

Marek
HAMŠÍK
27. 7. 1987
Dalian Yifang
114 / 24

Lukáš
HARASLÍN
26. 5. 1995
Lechia Gdansk
2 / 1

Patrik
HROŠOVSKÝ
22. 4. 1992
K.R.C. Genk
23 / 0

Juraj
KUCKA
26. 2. 1987
FC Parma
67 / 8

Stanislav
LOBOTKA
25. 11. 1994
Celta Vigo
17 / 3

Róbert
MAK
8. 3. 1991
Zenit Petrohrad
54 / 11

Albert
RUSNÁK
7. 7. 1994
Real Salt Lake City
20 / 5

ÚTOČNÍCI

Róbert
BOŽENÍK
18. 11. 1999
MŠK Žilina
2 / 0

Michal
ĎURIŠ
1. 6. 1988
Anorthosis Famagusta
42 / 5

Pavol
ŠAFRANKO
16. 11. 1994
Sepsi OSK
3 / 0

Poznámka: Dátum narodenia, klub, štarty v reprezentácii / góly. Číslo sú k 2. 9. 2019.

Reprezentácia **CHORVÁTSKA**

BRANKÁRI

tréner: Zlatko **DALIĆ**

OBRANCOVIA

STREDOPOLIARI

ÚTOČNÍCI

Poznámka: Dátum narodenia, klub, štarty v reprezentácii / góly. Čísla sú k 2. 9. 2019.

Stopér **DENIS VAVRO**, letná posila Lazia Rím, aj o tom, ako jeho kariéru formoval Adrián Guľa

Titul, prestup, reprezentácia a plné tribúny

Po ukočení pôsobenia Martina Škrтеля v slovenskej reprezentácii sa stal Denis Vavro prvou voľbou trénera Pavla Hapala k defenzívnej stálici Milanovi Škrianiarovi. Dvadsaťtriročný stopér doposiaľ nechýbal v kvalifikácii ME 2020 na trávniku ani minútu a je veľký predpoklad, že bude naďalej súčasťou základnej zostavy. Najmä ak sa rýchlo udomáčni v zostave tradičného účastníka Serie A Lazia Rím, kam prestúpil v lete z FC Kodaň.

„Rok 2019 je pre vás zatiaľ osudový. Debut v slovenskej reprezentácii, prestup do špičkového klubu zo Serie A. Vnímate to rovnako?”

„Ešte k tomu treba pripočítať titul v Dánsku. To bola pravá čerešnička na torte. Dá sa povedať, že ma to teší viac ako prestup. Predsa vyhrať ligu je niečo výnimočné, iné ako ísť niekam, kde som ešte nič nedokázal. Navyše, nech si vraví kto chce, čo chce, dánska súťaž nie je jednoduchá. Kto ju hral, vie. Tento rok sa však pre mňa všetko začalo marcovým prvým zápasom za slovenskú reprezentáciu, to je pravda. Potom sa už k tomu všetko ostatné pomaličky nabaľovalo.“

REBEL POCHOPIL FUTBAL

„Vráťme sa v čase k tomu, keď malý Denis začal veriť, že by z neho mohol byť reprezentant a profesionálny futbalista hrajúci v Taliansku. Pamätáte sa na to?”
„Pamätám si to veľmi dobre. Keď som bol v Žiline, rozprávali sme sa s trénerom Adriánom Guľom, ako budeme spolupracovať a ako to bude medzi nami fungovať. Nastavili sme si postupné ciele. Najskôr titul v Žiline, potom prestup do zahraničia a vrcholom mala byť reprezentácia. Presne tak som k tomu pristúpil. Guľa mi dodal extra motiváciu, keď zdôraznil, že ďalší cieľ musí byť, aby som

Do veľkého futbalu vstúpil ako hráč Žiliny.

Z titulu v žilinskej sedemnástke mi „uletela“ hlava, dokonca ma vtedy vyhodili z akadémie. Povedal som si však, že sa musím spamätať.

Je držiteľom Ceny Petra Dubovského za rok 2017.

Denis Vavro (vľavo) je už stabilným členom reprezentačného áčka.

hrával pred plnými tribúnami. Som rád, že sa všetko vyplnilo.“

„Ešte predtým ste však museli prejsť dlhú cestu. Začala sa tým, že ste z Partizánskeho odišli do žilinskej akadémie. Báli ste sa, ako to zvládnete bez najbližších po svojom boku?”

„Bolo ťažké odísť od rodičov, pretože som bol vo veku, keď som bol od nich závislý. Mal som 15 rokov, skončil som základnú školu, zmeniť prostredie takým radikálnym spôsobom bolo náročné. Rýchlo som sa však v Žiline udomácnil a keď som potom šiel na pár dní domov, vždy som sa tešil späť za chlapcami či vychovávateľmi z internátu.“

„Kto vás v tom čase najviac formoval? S kým ste si boli blízki?”

„Najmä so spoluhráčmi, s ktorými sme sa neskôr dostali do A-mužstva. Mám na mysli Milana Škrianiara, Martina Králika či neskôr Mira Káčera. S ním vychádzam najlepšie zo všetkých, neustále sme v kontakte a navzájom sa podporujeme. Rozumel som si však aj s ďalšími chalanmi a trénermi, ktorí mi dôverovali.“

„Riaditeľ Akadémie MŠK Žilina Jaroslav Bačík sa o vás zmienil ako o jednom z najväčších rebelov jej doterajšej histórie. Prezradte, prečo si to o vás myslí?”

„Mal som vtedy zlý rok... Chcel som všetko skúsiť,

zábavu, a tak podobne. Nebudem to teraz úplne dopodrobna rozoberať. Priznávam však, že z titulu v sedemnástke mi „uletela“ hlava a dokonca ma vtedy vyhodili z akadémie. Pochopil som však, že sa musím spamätať. Buď začnem brať futbal vážne a budem sa mu venovať naplno, alebo musím skončiť so športom a začať pracovať.“

» Ako vám to išlo v škole? Zvládali ste ju v pohode alebo ste „preliezali“ a všetok čas a energiu ste venovali futbalu?

„Škola mi nikdy nešla. Aj s rodičmi som si povedal, že sa vrhnem na futbal. Keď som bol už v áčku Žiliny, bolo náročné sklbiť učenie aj povinnosti profesionála. Inak povedané, staval som všetko na jednu kartu. Povedal som si buď – alebo. Boli takí, čo sa rozhodli inak, venovali sa viac škole. Aj mne veľa ľudí prízvukovalo, aby som sa učil, že je to veľmi dôležité. Ja som si však povedal, že školu si môžem dorobiť aj neskôr. Vyhrál u mňa futbal a som nesmierne rád, že mi toto moje rozhodnutie vyšlo a prinieslo ovocie.“

GULA HO VYRYSOVAL

» Dôležitá etapa vášho žilinského pôsobenia prišla v roku 2013, keď ste dostali najskôr šancu v A-mužstve a potom sa stal hlavným

Voči trénerovi Hapalovi prechováva veľký rešpekt.

Keby nebolo Guľa, nie som tam, kde som. Na ihrisku aj mimo neho mi ukázal správnu cestu.

Prestup do rímskeho Lazia je ďalším veľkým krokom v jeho kariére.

trénerom Adrián Guľa. Ako si spomínate na toto obdobie?

„Guľa je prvý tréner, ktorý mi dal väčšiu šancu v áčku. Ako som spomínal, on ma motivoval a posúval ďalej. Keby nebolo jeho, nie som tam, kde som. Na ihrisku aj mimo neho mi ukázal správnu cestu a ja som ňou už len šiel.“

» V prvých dvoch sezónach pod jeho vedením ste však ešte nemali výraznú minutáž, tá prišla až neskôr. Boli ste dostatočne trpezlivý, alebo ste aj vypenili, že by ste chceli hrať viac?

„Aj o tomto sme sa s trénerom Guľom často bavili. Hovoril mi, že môj čas príde. Že som stále ešte mladý, aby som nevešal hlavu, nezhazoval s potenciálom, ktorý vo mne je. Aj na základe týchto slov som si povedal, že budem trpezlivý a počkám si na to, čo príde. Ale prakticky mi nič iné ani nezostávalo. Moja šanca potom naozaj prišla.“

NA MAĎARSKO NEZABUDNE

» Je symbolické, že ste v slovenskej reprezentácii debutovali po boku kamaráta Milana Škriniara, s ktorým ste predtým vytvorili stopérsku dvojčku v Žiline?

„Je úžasné, že som si mohol s Miňom opäť zahrať, navyše v slovenskom národnom tíme pri mojom debute. Je to špičkový hráč, ktorý na sebe veľmi tvrdo pracoval. Rovnako prešiel trnistou a kľukatou cestou, od hostovania v Zlatých Moravciach až po pôsobenie v milánskom Interi. Aj on kedysi povedal áno futbalu, postupne išiel za svojimi snami a tiež mu to vyšlo.“

» Bude práve marcový zápas proti Maďarsku - aj preto, že bol víťazný - pre vás ten, na ktorý nikdy nezabudnete?

„Nepochybne. Bol to pre mňa dôležitý krok, ktorý ma nako-pol k ďalším metám. Po ňom som si mohol povedať: áno, dá sa to zvládnuť, aj v takom mladom veku. Stále mám len 23 rokov, takže pre mňa nie je jednoduché nastupovať po boku takých skúsených a kvalitných hráčov ako Marek Hamšík či Juraj Kucka. Navyše, v čase debutu som hrával len v „podpriemernej dánskej lige“, ako okolo mňa mnohí hovorili. Dopadlo to však úžasne a motivovalo ma to

MERCURIAL SERIES

SPEED

ALWAYS FORWARD
FORWARD ALWAYS

PHANTOM SERIES

JOIN US AT
NIKE.COM / FOOTBALL

do ďalšej práce. Neustále sa chcem posúvať dopredu, aby som bol lepší a lepší.“

▫ **V národných farbách ste už od výberu do 16 rokov. Nechýbali ste na ME a MS 2013 sedemnásťročných, ani na Eure 2017 hráčov do 21 rokov. Čo vám dalo toto obdobie?**

„Veľmi veľa. Bola to etapa ľahká aj ťažká zároveň. Všetci sme boli ešte veľmi mladí, takže sme si zápasy užívali, zároveň v nich však šlo často o veľa, a preto boli náročnejšie ako na klubovej úrovni. Keďže som bol v reprezentácii, niekedy som si myslel, že to už pôjde samé aj v klube. No nebola to pravda. Len drina a mnohokrát odriekanie ma posúvali ďalej. Sám som si vtedy povedal, že to musím zvládnuť, inak nemám vo futbale čo robiť. Pritom napríklad na ME 2013 od nás každý čakal úspech, keďže sme hrali doma. Dokázali sme to, postúpili sme na „svet“, ale bolo to najmä psychicky veľmi ťažké. V reprezentácii to však nikdy a nikde nie je jednoduché. Aj preto som z týchto rokov získal veľa skúseností. Uvedomil som si to napríklad v minulej sezóne počas boja o majstrovský titul v Dánsku. Tam bol ešte väčší tlak, ja som to však už mal zažitú a vedel som, ako sa s tým vyrovnáť. S tlakom ma naučil robiť aj tréner Guľa. Často mi zdôrazňoval, aby som nevnímal veci okolo, ale vždy sa sústredil iba na súčasnosť, alebo blízku budúcnosť.“

NIČ NECHCE MENIŤ

▫ **Je pre vás výhoda, že seniorskú reprezentáciu vedie Pavel Hapal, ktorý vás mal v dvadsaťjednotke a zobral vás aj na Euro 2017 do Poľska?**

„Som rád, že momentálne je pri tíme tréner Hapal. Veľa chalanov ho pozná, takže vedia, čo majú hrať. Je to výborný tréner, ktorý už má veľa za sebou. Rozumieme si, ľudsky aj na ihrisku.“

▫ **Na spomenutom európskom šampionáte ste nepatrili do prvovýberovej stopérskej dvojice, popri Škriniarovi hrával Branislav Niňaj. Teraz ste však v áčku vedľa Škriniara vy. Čomu to pripisujete?**

„Mojej práci. Tomu, že som sa nevzdal, hoci som v Poľsku ne-

VIZITKA DENISA VAVRA

Narodil sa 10. apríla 1996 v Partizánskom, kde tiež začínal s futbalom. Hráva na pozícii stopéra. V pätnástich rokoch odišiel do Akadémie MŠK Žilina. V žltó-zelenom drese absolvoval v apríli 2013 debut v najvyššej súťaži. V sezónach 2015/16 a 2016/17 patril k členom žilinskej základnej zostavy, v druhom spomenutom ročníku oslavoval zisk majstrovského titulu. Celkovo odohral za MŠK 74 ligových zápasov, v ktorých strelil osem gólov. Ďalších dvadsať duelov a dva presné zásahy pridal v pohárových stretnutiach na domácej aj medzinárodnej scéne. V auguste 2017 podpísal päťročný kontrakt s úradujúcim dánskym šampiónom FC Kodaň, s ktorým oslavoval v sezóne 2018/19 majstrovský titul. V júli tohto roka sa stal za 11 miliónov eur hráčom Lazia Rím, s ktorým podpísal päťročnú zmluvu.

V reprezentačných tímoch figuroval pravidelne od výberu do 16 rokov. V roku 2013 nechýbal v drese Slovenska na domácom európskom šampionáte sedemnásťročných, neskôr bol v rovnakej kategórii súčasťou mužstva na MS 2013. Cez devätnásťku prešiel do dvadsaťjednotky, s ktorou bol na ME 2017 v Poľsku, hoci nenastúpil ani na minútu. V ďalšom kvalifikačnom cykle bol už kapitánom výberu do 21 rokov. Oficiálny debut za A-mužstvo Slovenska zaznamenal v marci tohto roka a v stopérskej dvojici s Milanom Škriniarom

prispel k dôležitému víťazstvu nad Maďarskom v úvode kvalifikácie ME 2020. Dovedna má za seniorskú reprezentáciu na konte tri duely, bez streleného gólu. Za rok 2017 získal Cenu Petra Dubovského pre najlepšieho slovenského futbalistu do 21 rokov.

odohral ani minútu. Nepovažoval som však svoju kariéru za stratenú. Naopak, ďalej som pracoval a výsledok sa dostavil. Keby to bolo naopak, že by som hral vtedy v dvadsaťjednotke a teraz v áčku nie, nebolo by to dobré. Nechcem nič meniť, všetko má svoj význam. Sústredím sa len na jedno, dobre sa pripraviť na každý nasledujúci zápas.“

▫ **Pomohol vám prestup do Lazia Rím zvýšiť sebavedomie? Môžeme sa v drese slovenskej reprezentácie tešiť na vaše dominantnejšie a istejšie výkony?**

„Iste mi to dá veľa. Vidíme, čo to dalo Miňovi Škriniarovi. Cítim na sebe, že je to niečo úplne iné ako v Dánsku. Obrovský rozdiel. Takú prípravu ako v Taliansku som veru ešte nezažil.“

PRAVDA SA UKÁŽE

▫ **Kvalifikáciu o Euro 2020 rozbehlo Slovensko dvoma víťazstvami a jednou**

prehrou. Bude takýto úvod stačiť na postup na šampionát?

„Uvidíme, pôjdeme postupne od zápasu k zápasu, nepozeráme sa ďalej. Budeme sa snažiť vyhrať najbližší duel, trnavský s Chorvátskom. Nemôžeme hovoriť, že ideme vyhrať oba septembrové zápasy, to by nám mohlo uškodiť. Pripravíme sa na prvý, to je náš cieľ. Hráme doma, pred vlastnými fanúšikmi. Verím, že to bude naša veľká výhoda.“

▫ **Tešíte sa na najbližšie vystúpenie proti Chorvátsku aj preto, že bude vaše ešte len druhé domáce v A-mužstve Slovenska?**

„Jasné. Počas letnej prípravy som mal v Laziu spoluhráča Chorváta, Milana Badelja (odišiel na hostovanie do Fiorentiny, pozn. autora), s ktorým sme sa neustále podpichovali. On hovoril, že vyhrajú 3:0, ja som kontroval rovnakým výsledkom v náš prospech. Verím, že pravdu budem mať ja.“

▫ **Vicemajstri sveta sú veľké lákadlo pre fanúšikov a obrovská motivácia pre hráčov. Ako to vnímate vy?**

„Keby som mohol, odohral by som tento zápas okamžite. Vieme, že bude „plný dom“, ľudia nás poženú vpred rovnako ako proti Maďarsku. Chorváti majú špičkových hráčov, hrajúcich v skvelých kluboch, s ktorými vyhrali už asi milión trofejí. My sa ich však rozhodne nebojíme a veríme vo víťazstvo.“

▫ **Sledovali ste ich vystúpenie vlani v Rusku? V čom sú najsilnejší a kde by, naopak, mohli byť zraniteľní?**

„Sledoval som ich najmä v poslednom kvalifikačnom vystúpení proti Walesu. Sú nepríjemní v krídelných priestoroch a celkovo v útočnej fáze. Musíme si dať veľký pozor. Potrápil ich však aj Azerbajdžan, prehrali s Maďarskom. Každý tím je zdolateľný, aj taký, v ktorom hrajú Cristiano Ronaldo či Lionel Messi. Spomínam si, ako nám na Eure 2017 nikto neveril v zápase so silným domácim Poľskom, no my sme vyhrali 2:1. Niečo podobné chceme predviesť aj teraz.“

MIROSLAV ANTOL

FORTUNA

HRDÝ PARTNER SLOVENSKEJ FUTBALOVEJ REPREZENTÁCIE

www.ifortuna.sk

4 – stretnutia odohral výber Chorvátskej bá-noviny v roku 1940, dve proti Švajčiarsku a dve s Maďar-skom (bilancia 2 – 1 – 1, skóre 6:2), domáce zápasy hral v Záhrebe, hosťoval v Berne a Budapešti. V rokoch 1941 až 1944 hrala chorvátska reprezentácia 15 medzistát-ných duelov – s Nemeckom (3), Bulharskom (1), Talian-skom (1), Slovenskom (7), Maďarskom (1), Rumunskom (1) a Švajčiarskom (1). Nad Slovenskom 6-krát vyhrala a raz remizovala, naopak, všetko prehrala s Nemeckom, s Talianskom a Švajčiar-skom. Ďalšia etapa v histórii chorvátskej reprezentácie sa začala 19. júna 1991 víťazným duelom (1:0) v Murskej Sobote nad domácim Slovincom.

6 – krát hralo Chorvátsko v Bratislave. Metropola Slovenska je najčastejším hos-titeľom „vatrenich“ v zahraničí! Nasleduje Londýn (Wem-bley), Dublin (Lansdowne), Brusel (Roi Baudouin), Attard (Ta'Qali) 4.

8 – chorvátskych futbalis-tov hralo v kvalifikácii ME 1992 v drese juhoslovanskej reprezentácie, ktorá vyhrala svoju skupinu a postúpila na šampionát vo Švédsku. Boli to brankári Ivkovič a Ladič, obranca Vulič, stredopolari Prosinečki, Boban, Jarni, útočníci Šuker a Vujović. Desať dní pred začiatkom Eura 1992 však bola repre-zentácia Federálnej republiky Juhoslávie na základe rezolú-cie Bezpečnostnej rady OSN 757 vylúčená z účasti na ME a nahradilo ju Dánsko. To sa napokon stalo majstrom Európy, hoci na turnaj prišlo v pozícii náhradníka.

10 – gólov strelili Chor-váti 4. júna 2016 v Ri-jeke v priateľskom zápase San Marínu. Hetrik dosiahli Man-džukič a Kalinič, medzi strelcov sa pridali Pjaca, Srna, Perišić a Rakitič. Je to historicky najvyššie víťazstvo a zároveň najvyšší počet nastriekaných gólov Chorvátska v oficiálnom medzistátnom stretnutí.

10 – chorvátskych futba-listov je víťazom Ligy majstrov: Alen Bokšić s Mar-seille, Zvonimir Boban s AC Miláno, Davor Šuker a Luka

ČÍSLA

Z CHORVÁTSKYCH FUTBALOVÝCH REÁLÍÍ

Marcel Brozović je momentálne chorvátskym futbalistom s najvyššou trhovou cenou.

Modrič (4x) s Realom Madrid, Mario Mandžukič s Bayernom Mníchov, Ivan Rakitič s FC Barcelona, Dario Šimič (2x) s AC Miláno, Mateo Kovačič (3x) s Realom Madrid a Chel-seou Londýn, Dejan Lovren a Igor Biščan s FC Liverpool.

13 – reprezentačných trénerov viedlo národný tím Chorvátska v je-ho novodobej histórii, teda od roku 1990. Iba v jednom zápase Vlatko Marković a To-mislav Ivič, v 3 Dražan Jerko-vič, v 4 Stanko Poklepović. Ďalší: Igor Štimac (15), Mirko Jozić (18), Niko Kovač (19), Otto Barič a Zlatko Dalič (24), Zlatko Kranjčar a Ante Čačić (25), Slaven Bilič (65), Miroslav Blažević (72).

35 – zápasov v rade od 4. septembra 1994 do 10. septembra 2008 nepre-hralo Chorvátsko domáci kvalifikačný zápas MS a ME.

44 – gólov dosiahol v se-zóne 1970/71 Josip Skoblar v drese Olympiquu

Marseille a získal Zlatú kopač-ku. Ani jeden z gólov nestrelil z pokutového kopu! V ďalšej sezóne si pripísal 30 gólov a v nasledujúcej 26, stal sa tak trikrát v rade najlepším strelcom I. francúzskej ligy.

50 – miliónov eur je trhovú cenu podľa transfermarkt.com najdrah-šieho hráča chorvátskeho kádra Marcela Brozoviča (Inter Miláno). Ďalšie poradie podľa hodnoty v miliónoch eur: Andrej Kramarič (Hoffenheim) 38, Mateo Kovačič (Chelsea) 35, Ivan Perišić (Inter Miláno), Luka Modrič (Real Madrid) 20.

119 – domácich zá-pasov od októbra 1990 odohralo Chorvátsko na 11 štadiónoch, z nich po dva sú v Záhrebe (Maksimír 64 a Kranjčevićeva 1) a Rijeke (Kantrida 11 a Rujevica 4), ďa-lej v Splitě (Poljud 12), Osijeku (Gradski vrt 12), Varaždíne (A. Herjaveca 8), Pule (A. Dro-sina 4), Vinkovci (Cibalia 1), Ši-beniku (Šubičevaca 1) a Kop-rivnici (Koprivnica 1).

461 – zápasov v štyroch ligách má na konte Luka Modrič – v najvyššej súťaži Bosny a Hercegoviny 22, keď hosťoval z Dinama Záhreb v drese Zrinského Mostar, 94 v chorvátskej ako hráč Dinama Záhreb, 127 štartov si pripísal v anglickej Premier League a 200 v španielskej La Lige, vo farbách Realu Madrid. Samozrejme, pre kapitána národného tímu bol najúspešnejším rok 2018, keď vyhral anketu UEFA o najlepšieho hráča sezóny, stal sa najlepším hráčom MS v Rusku, najlepším futbalis-tom roka podľa FIFA a v de-cembri aj držiteľom Zlatej lopty France Footballu.

1893 (1894) – v tom roku lingvista Slavko Rutzner Radmilović vytvoril slovko „nogomet“, označujúce v chorváčtine futbal. Názov bol prijatý aj do slovinčiny.

1903 – vznikli v Zá-hrebe prvé kluby PNIŠK (v lete) a HAŠK (v novembri), prvý chorvátsky klub Bačka zo Subotice (dnes územie Srbska) bol založený v roku 1901 v Uhorskom kráľovstve. Od roku 1905 si datuje existenciu chorvátsky klub v Bosne a Hercegovine Zrinskij Mostar.

1912 – **13.** júna na dru-hom pravidelnom výročnom sneme Chorvátskeho športo-vého zväzu v Záhrebe založili jeho futbalovú sekciu, ktorej predsedom sa stal Zvonimir Klobucar, pokladníkom Ivan Pipinič a vedúcim tímu Dr. Milovan Zoričić.

70 000 – najvyšší počet fanúšikov na domácom zápase chorvátskej reprezen-tácie. Prišli na splitský štadión Poljud 10. februára 1999, súperom „vatrenich“ v pria-teľskom dueli bolo Dánsko a hostia vyhrali 1:0 gólom Sanda. Dve stretnutia s najväčšou kulisou priaz-nivcov odohrali Chorváti v londýnskom Wembley – 21. novembra 2007 pred 88 091 divákmi a 9. septem-bra 2009 pred 87 319 ľuďmi na tribúnach, obe boli kvali-fikačné.

Snímka z prvého vzájomného zápasu Slovenska s Chorvátskom (1:1), 7. septembra 1941. Vľavo kapitán Ivan Chodák, vpravo chorvátsky kapitán Antolkovič.

Filip Hološko v súboji s Ivanom Rakitičom, v poslednom vzájomnom stretnutí 11. augusta 2010 na Pasienkoch (1:1).

20. apríla 1994 nastúpili Slováci na prvý domáci zápas v novodobých dejinách. Chorvátsko zdolali 4:1.

Náš najčastejší súper, v kv

Reprezentačné výbery Slovenska a Chorvátska odohrali doteraz 13 vzájomných stretnutí, z toho sedem v medzivojnovom období v rokoch 1941 – 1944. Chorvátsko je najčastejším súperom slovenskej reprezentácie – platí aj obrátene – zaujímavosťou je skutočnosť, že všetkých trinásť doterajších duelov malo punc priateľských, resp. prípravných stretnutí.

SEDEM ZÁPASOV V PRIEBEHU DVA A POL ROKA

V rokoch 1939 – 1944 odohrala slovenská futbalová reprezentácia šesťnásť medzištátnych stretnutí, z toho až sedem proti Chorvátsku! Prvý a posledný zápas delí iba tridsaťjeden mesiacov. Tak často v takom krátkom období slovenská futbalová reprezentácia s rovnakým súperom nikdy predtým a ani potom nehrala. Pod vedením trénerov Štefana Príboja (viedol mužstvo v dvoch zápasoch), Štefana Čambala (jeden) a Ferdinanda Daučíka (štyri) Slováci svojich súperov ani raz nezdolali. Generácia hráčov Teodora Reimanna, Ivana Chodáka či Antona Malatinského zaznamenala jednu

VZÁJOMNÉ ZÁPASY

7. 9. 1941	Slovensko – Chorvátsko	1:1	Bratislava		
28. 9. 1941	Chorvátsko – Slovensko	5:2	Záhreb		
7. 6. 1942	Slovensko – Chorvátsko	1:2	Bratislava		
6. 9. 1942	Chorvátsko – Slovensko	6:1	Záhreb		
10. 4. 1943	Chorvátsko – Slovensko	1:0	Záhreb		
7. 6. 1943	Slovensko – Chorvátsko	1:3	Bratislava		
9. 4. 1944	Chorvátsko – Slovensko	7:3	Záhreb		
BILANCIA:	7	0	1	6	9:25

remízu a šesťkrát sa tešili z víťazstva Chorvátov.

VÍŤAZSTVO 4:1 PRED 25 ROKMI

V novodobej histórii sa stretli reprezentačné výbery Slovenska a Chorvátska šesťkrát a dosiahli vzácnu vyrovnanú bilanciu: 2 víťazstvá, 2 remízy,

2 prehry a skóre 8:8. Chorvátsko bolo našim vôbec prvým súperom po vzniku samostatnej reprezentácie Slovenska na domácej pôde. Hralo sa 20. apríla 1994 na Tehelnom poli a zverenci trénera Jozefa Vengloša dosiahli vysoké víťazstvo 4:1. V drese súpera nastúpil medzi žrdami súčasný

asistent reprezentačného trénera Daliča Dražen Ladič. Lopetu zo siete vyťahoval štyrikrát po dvoch presných zásahoch Petra Dubovského z pokutových kopov, po jednom góle pridali Vladimír Kinder a Ľubomír Moravčík. Slovensko nastúpilo pred 25 rokmi v tejto zostave: Vencel – Moravec – Stúpala, Hipp, Kinder – Tomaschek, Weiss st. (77. Zvara), Dubovský (77. Obšitník), Moravčík – Š. Rusnák, Gostič.

VÝHRA JANKECHOVCOV NAD ŠUKEROM, DVAKRÁT NÁS VÝŠKOLIL OLIČ

Darilo sa nám aj v druhom vzájomnom meraní síl o štyri roky neskôr v chorvátskej Pule. Po góloch Tibora Jančulu a Jozefa Majoroša sme zvíťazili 2:1. Víťazstvo zverencov tréne-

Vladimír Weiss bol o krok vpred pred Mariom Mandžukićom.

Gratulácia Miroslava Karhana (vľavo) a Tomáša Hubočana (vpravo) autorovi gólu do siete Chorvátska Miroslavovi Stochovi.

alifikácii prvýkrát naostro

ra Jankecha je o to cennejšie, že v šachovnicovom drese nastúpil vtedajší chorvátsky klenot, v súčasnosti prezident futbalového zväzu Davor Šuker.

V auguste roku 2000 zavítali Chorváti opäť na Tehelné pole. Čerství bronzoví medailisti z MS 1998 vo Francúzsku na čele s Prosinečným, Štimacom, Šimičom či bratmi Kovačovcami tím trénera Adamca potrápili, ale nezdolali. Na úvodný gól Boška Balabana odpovedal po polhodine hry vyrovnaním Szilárd Németh a mužstvá sa rozišli po remíze 1:1.

V dvoch nasledujúcich dueloch v Rijeke ťahali za dlhší koniec domáci „vatreni“, ako znie prezývka chorvátskej futbalovej reprezentácie. V oboch zápasoch bol ústrednou postavou Ivica Olić. Druhý z dvojice súčasných asistentov trénera Daliča sa postaral v máji 2004 o víťazný gól do siete brankára Königa (1:0) a v októbri 2007 strelil dokonca dva z troch gólov

VZÁJOMNÉ ZÁPASY

20. 4. 1994	Slovensko – Chorvátsko	4:1	Bratislava	Jozef Vengloš	
29. 5. 1998	Chorvátsko – Slovensko	1:2	Pula	Jozef Jankech	
16. 8. 2000	Slovensko – Chorvátsko	1:1	Bratislava	Jozef Adamec	
29. 5. 2004	Chorvátsko – Slovensko	1:0	Rijeka	Dušan Galis	
16. 10. 2007	Chorvátsko – Slovensko	3:0	Rijeka	Ján Kocian	
11. 8. 2010	Slovensko – Chorvátsko	1:1	Bratislava	Vladimír Weiss st.	
BILANCIA:	6	2	2	2	8:8

pri víťazstve Chorvátska nad tímom trénera Jána Kociana. Tretí gól domácich pridal Ognjen Vuković, pamätníkom tohto zápasu je aj súčasný kapitán slovenských sokolov Marek Hamšík.

NAPOSLEDY V BRATISLAVE 1:1, HAPAL SIEDMY V PORADÍ

Posledný vzájomný zápas sa odohral na Pasienkoch pred viac ako deviatimi rokmi. Mužstvo trénera Weissa sa vrátilo z úspešného svetového

šampionátu 2010 v Južnej Afrike a pred štartom kvalifikácie o postup na Euro 2012 si zmeralo sily doma s Chorvátskom. Vo vyrovnanom zápase otvoril skóre v 50. minúte Miroslav Stoch, hostia vyrovnali na konečných 1:1 o štyri minúty neskôr zásluhou Nikicu Jelaviča. Zo súčasného kádra trénera Hapala nastúpil v tomto zápase na kraji obrany Pekarík a v strede poľa odohrali po polčase Kucka a Hamšík. V tíme súpera sa objavilo hneď niekoľko hviezdnych mien,

ktoré doviedli Chorvátsko pred rokom do finále MS 2018 v Rusku, medzi nimi trojica Modrić – Rakitić – Mandžukić. Pre zaujímavosť ponúkame zostavy oboch tímov spred deviatich rokov - Slovensko: Mucha – Pekarík, Škrtel, Saláta, Hubočan – Weiss (68. Jendrišek), Kucka (46. Kopúnek), Karhan (84. Zabavnik), Stoch – Hološko (46. Hamšík), Šesták (68. Vittek, 72. Čech). Chorvátsko: Runje – Srna, Čorluka, Schildenfeld, Šimunić – Modrić, Vukojević, Rakitić (71. Dujmović), Kranjčar (46. Petrić) – Olić (46. Eduardo), Mandžukić (46. Jelavić). Šesť zápasov slovenských sokolov proti Chorvátsku viedlo na trénerskej lavičke šesť trénerov. Vengloš, Jankech, Adamec, Galis, Kocian a Weiss zapísali do histórie v prípravných zápasoch víťazstvá, remízy i prehry. Siedmy v poradí Pavel Hapal povedie Slovákov prvýkrát v ostrom dueli o kvalifikačné body.

PETER ZEMAN

AKO PREŽIŤ ŠIALENÉHO ŠÉFA?

VYSKÚŠAJTE „DELUKSE“ RADY
V NOVOM KOMEDIÁLNO M SERIÁLI

V SEPTEMBRI NA JOJKE

www.joj.sk

PETER LÉRANT zažil v Rijeke krásne obdobie s dvomi trofejami, v klube ho zaradili medzi legendy

V chorvátskej lige bol najlepší „branič“

Na zápas s Chorvátskom bude zvlášť zvedavý. Keď sme mu dali otázku, či najlepšou klubovou zastávkou v zahraničí bol práve chorvátsky Nogometni klub (NK) Rijeka, futbalový svetobežník neváhal ani chvíľu. Peter Lérant v ňom prežil krásne roky. Tešil sa z trofejí, z individuálneho ocenenia, roky v peknom prostredí obohatili aj rodinu. Chorvátsky futbal mu tak pod kožu zarástol viac a priznáva, že v rebríčku reprezentácií sa tá chorvátska uňho nachádza na druhom mieste po slovenskej. V súvislosti so zápasom v Trnave sa žiadať dodať – až na druhom.

Bol hráčom Rijecky v rokoch 2004 – 2007. Zmluvu podpísal 30. mája 2004, deň po medzištátnom priateľskom stretnutí Chorvátsko – Slovensko (1:0), ktoré na rijeckej Kantride – malebnom štadióne zo vretom z jednej strany skalami a z druhej morom - sledoval ako divák. Vtedy ešte netušil, že sa začína jedno z jeho najlepších hráčskych období. „**Bol som tam spokojný. Dva-krát sme získali Chorvátsky pohár, po tom prvom v roku 2005 to bolo nezabudnuteľné. Rijeka získala trofej po 26 rokoch, predtým vyhrala ešte Juhoslovanský pohár v roku 1979. Finále sa hralo na dva zápasy, v Rijeke sme nad Hajdukom vyhrali 2:1, odvetu v Splite 1:0. Domov sme prišli o štvrtej ráno, parkovisko pri štadióne bolo plné ľudí, na druhý deň sme oslavovali na námestí, bolo tam 10-tisíc fanúšikov. Postavili obrovské pódium, nechýbal koncert, oslavovalo sa ako v Lige majstrov,**“ spomína 42-ročný Peter Lérant.

Sezóna 2004/05 mu vtedy vyšla zvlášť excelentne. „Slovački bránič,” teda slovenský obranca, bol po nej dokonca v prestížnej ankete štyroch najväčších chorvátskych deníkov vyhlásený za najlepšieho obrancu ligy a sám hovoril o druhej futbalovej mladosti. „**Keď ma vyhlásili za najlepšieho obrancu v lige, bol o mňa záujem. Hajduk Split, Dinamo Záhreb i Partizan Belehrad sa ozvali s konkrétnymi ponukami. Hajduk dvakrát navyšoval cenu, najprv 500-tisíc eur, potom bol ochotný dať**

milión a v Rijeke aj tak odmietli. To ma trochu mrzelo, pretože by to, samozrejme, bol posun ďalej a ktovie, ako by to pokračovalo,” spomína Peter Lérant, pre ktorého bola Rijeka v poradí už ôsmou

zahraničnou zastávkou. „**Fakt som tam bol najspokojnejší. Darilo sa mne, dobré to bolo aj v súkromnom živote. Žili sme pri mori, narodil sa nám tam mladší syn Lucas. Máme tam dodnes veľa priateľov.**

VIZITKA PETRA LÉRANTA

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 30. januára 1977 v Komárne

VÝŠKA A HMOTNOSŤ:

188 cm/82 kg

POST: obranca

KLUBOVÁ KARIÉRA: Komárno, DAC Dunajská Streda, Bayer Leverkusen, Panionios Atény (host. z Bayeru), FC Luzern (host. z Bayeru), Austria Viedeň, GAK Graz (host. z Austrie), Újpest, Villach, NK Rijeka, Wisla Plock, Gorica, Miňor Pernik, Komárno, Marcelová, Topoľníky, Veľký Meder

ÚSPECHY: 2 x víťaz Chorvátskeho pohára (2005, 2006), víťaz Rakúskeho pohára (2002)

REPREZENTÁCIA: člen Radolského tímu do 21 rokov, ktorý v roku 2000 získal 4. miesto na ME v Bratislave a účasť na OH 2000 v Sydney, kde nastúpil vo všetkých troch zápasoch Slovenska

TRÉNERSKÁ KARIÉRA: Komárno, Veľký Meder (v oboch hrajúci tréner), Nové Zámky, Sered' (asistent)

STAV: ženatý, manželka Henrieta, synovia Christopher (16 rokov) a Lucas (14 rokov)

Peter Lérant s trofejou za víťazstvo v Chorvátskom pohári na štadióne Kantrida.

Možno ma v Rijeke na ulici spoznáva viac ľudí ako doma v Komárne,” usmieva sa.

MEDZI LEGENDAMI

Do Rijecky sa vracia často, hoci dovolenkovať chodí ešte viac

na juh, až do Dalmácie. Pred tromi rokmi, v apríli 2016, si v jej drese opäť zahral. Nastúpil za legendy proti výberu „Inter Forever“, teda tímu legiend milánskeho veľkoklubu. V Rijeke vtedy zároveň vyhlavovali anketu, v ktorej oceňovali najlepších hráčov histórie. Jeho meno sa ocitlo v päťici, ktorú označili ako najlepšiu legionársku v histórii NK Rijeke. Okrem Léranta v nej bol Maďar Sztipanovics, Bosniaci Hasančič a Brkič a Čiernohorec Djalovič. **„Toho jediného som zo zvyšného kvarteta poznal, hoci v klube sme sa míňali. On prichádzal, keď som ja odchádzal preč,”** hovorí bývalý stopér Rijecky. O hodnote ocenenia vypovedá aj to, že za Rijeku hralo dovtedy 71 zahraničných hráčov z 23 krajín sveta z piatich kontinentov. Medzi nimi také mená, ako dvojnásobný najlepší futbalista Bulharska (2000, 2001) Georgi Ivanov, bosnianska hviezda Elvir Bolič, bývalý hráč Galatasaraya a Fenerbahce i 37-násobný nemecký reprezentant Fredi Bobic. **„S Boličom i Bobicom som si takisto zahral,”** hovorí Peter Lérant, ktorý dianie v NK Rijeka stále sleduje. **„Veľa sa tam zmenilo, majú kvalitnejšie zázemie, začali šliapať na päty najlepším v krajine a získali dokonca premiérový chorvátsky titul. Hoci zamrzla prestavba Kantridy. Prechodný domov teraz majú na novom štadióne Rujevica, ktorý má kapacitu niečo nad 8000 miest. Väčšia sa ani nebudovala, pretože áčko sa malo vrátiť na Kantridu a Rujevica mala ostať súčasťou tréningového centra,”** hovorí Peter Lérant. Zaujímavé aj z hľadiska ďalších kvalifikačných bojov – práve na Rujevici sa má 16. novembra o 20.45 h hrať zápas Chorvátsko – Slovensko.

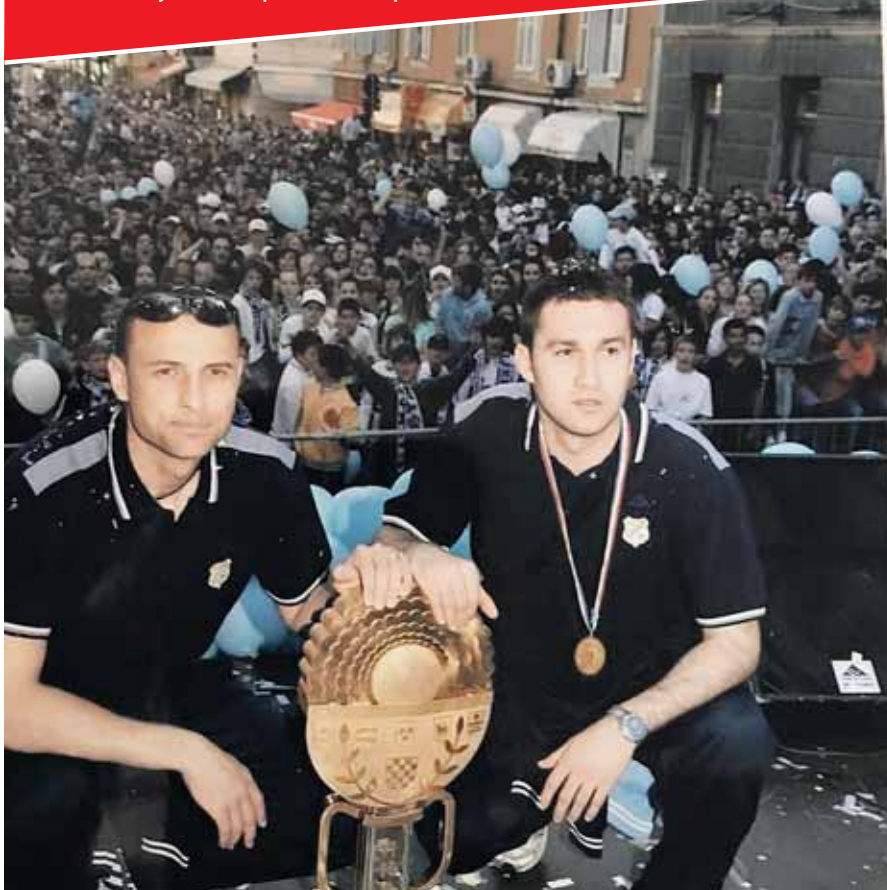
PROTI MODRIČOVI A LOVRENOVI

Chorvátsky futbal sleduje. Rijeku, európske duely i chorvátsku reprezentáciu. **„Je mi bližšia ako iné, držím jej palce, samozrejme, až po slovenskej.”** O kvalite chorvátskeho tímu asi hovoriť netreba. Predviedol ju na MS 2018, kde „vatreni“ získali striebro. **„Tešil som sa z toho takmer tak, ako by sa to podarilo našim.”** Niektorých

S Javierom Zanettim v Rijeke pri príležitosti zápasu legiend NK a Interu Miláno.

Počas osláv zisku Chorvátskeho pohára v roku 2005. Námestie v Rijeke bolo pri oslavách plné.

Lérantovci – vľavo manželka Kristína, synovia Christopher a Lucas, inak kanoistickí reprezentanti Slovenska, vpravo Peter Lérant.

z úspešného tímu pozná ešte z chorvátskych trávnikov. **„Proti Modričovi a Lovrenovi som hral, pôsobili v Diname**

Záhreb. Lovren bol už vtedy vnímaný ako talent, potom išiel do Lyonu. S Modričom, ktorého vtedy dali z Dinama

na hosťovanie do Interu Záhreb, sme vždy prehodili pár slov. Ukazoval sa tiež už vtedy, bol veľmi silný v hre s loptou. V Tottenhame išiel kvalitou hore, o Reale si netreba hovoriť. Jeho Zlatá lopta? Neprekvapilo ma to. Skvelé futbalové roky mal už predtým, keď trikrát vyhral Ligu majstrov a vyvrcholilo to majstrovstvami sveta.” Architektom úspechu na MS 2018 bol tréner Zlatko Dalič. **„S tým sa poznám osobne. Keď som hral v Rijeke, trénoval Varaždín, potom aj Rijeku. Bolo to už síce po mojom odchode z klubu, ale keďže som sa tam vracal, zoznámili sme sa. Je dobrý psychológ, vedel si vhodne poskladať tím a načasovať jeho formu. Bol aj v arabskom svete, mal úspechy i tam, čo svedčí o jeho úrovni.”**

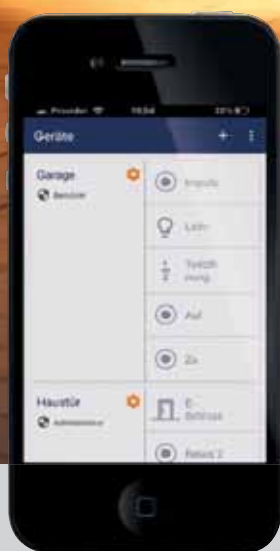
AKO NA CHORVÁTOV?

V čom je podľa Petra Léranta najsilnejšia zbraň Chorvátov? **„Individuálne sú skvelí. Majú zvlášť silný stred poľa s Modričom a Rakitičom, no dobré individuality majú všade.”** Slabšie stránky? **„Občas vedia súpera podceňiť. Myslím si však, že to nebude náš prípad. Nás nepodcenia. Prehrali v Maďarsku, už sa popálili a poučili.”** Po MS 2018 končili s aktívnou kariérou útočník Mario Mandžukič a brankár Danijel Subašič. **„Mandžukič bol nielen skvelý hráč, ale aj ohromný srdciar. Taká správna rebelská srdnatá typológia... Futbalovou kvalitou ho je možné nahradiť, ale určite jeho obetavosť a tvrdošijnosť sa nahrádza ťažšie. To im v niektorých zápasoch môže chýbať, hoci platí, že každý je nahraditeľný. Subašič mal svoju kvalitu, ale aj teraz majú Chorváti dobrých a talentovaných brankárov.”** Ako na nich? **„Maximálnou agresivitou. Každý sa dá poraziť, ukázalo sa to aj v zápase Maďarsko – Chorvátsko. V obrane majú rezervy, hoci aj tam hrajú hráči so skúsenosťami. Ak ukážeme kvalitu smerom dopredu a nebudeme sa báť niečo tvoriť, tak sa môže ukázať, že defenzívnu činnosť majú z hľadiska kvality trochu v úzadí. Nie sme podľa mňa bez šance,”** verí Peter Lérant.

MOJMÍR STAŠKO

NOVINKA: ovládanie pomocou smartfónu
s aplikáciou Hörmann BlueSecur*

Pekné, rýchle, inteligentné: automatické sekcionálne brány

- energeticky úsporná garážová brána LPU 67 Thermo s hodnotou U_D do $0,91 \text{ W}/(\text{m}^2 \cdot \text{K})^{**}$ vďaka 67 mm termicky oddeleným lamelám
- až o 50 % rýchlejšie otvorenie brány s pohonom SupraMatic
- NOVINKA: aplikácia Hörmann BlueSecur na ovládanie pohonov garážových a vjazdových brán* so smartfónom

* je potrebný externý Bluetooth prijímač
** pri zabudovanej bráne bez presklenia vo veľkosti $5000 \times 2125 \text{ mm}$

HÖRMANN
garážové a priemyselné brány

Bavit sa

vám pristane

RÁDIO EXPRES

1.

Najmladším Chorvátom, ktorý si obliekol reprezentačný dres vo veku 16 rokov a 357 dní v zápase s Portugalskom, hranom v júni 2013, čím je dodnes rekordérom, je

- a) Marko Pjaca
- b) Mateo Kovačič
- c) Alen Halilović

2.

Historicky najstarším hráčom v chorvátskom národnom tíme je, celkom logicky, brankár. Svoju krajinu reprezentoval vo veku 37 rokov a 147 dní v priateľskom zápase proti Francúzsku v máji 2000. Kto to bol?

- a) Dražen Ladič
- b) Stipe Pletikosa
- c) Vedran Runje

3.

Kto je najlepším strelcom chorvátskej reprezentácie do dnešných dní?

- a) Mario Mandžukič
- b) Davor Šuker
- c) Eduardo da Silva

4.

Ktorý futbalista viedol chorvátsku reprezentáciu ako kapitán najčastejšie?

- a) Darijo Srna
- b) Zvonimir Boban
- c) Niko Kovač

5.

Na MS 1962 bol jedným zo šiestich najlepších strelcov turnaja so 4 gólmi, spolu s Garrinchom, Vavom, Leonelom Sanchezom, Albertom a Ivanovom chorvátsky útočník v drese reprezentácie Juhoslávie, neskôr sa stal trénerom, klubovým i reprezentačným, viedol národný tím Juhoslávie a potom aj Chorvátska. Bol to:

- a) Dražan Jerković
- b) Josip Skoblar
- c) Petar Radaković

6.

Niko Kovač, 83-násobný chorvátsky reprezentant, od leta 2018 tréner Bayernu Mníchov, sa narodil v hlavnom meste európskeho štátu. V ktorom?

- a) Berlín
- b) Záhreb
- c) Sarajevo

Kvíz

(alebo 14 otázok nielen o chorvátskom futbale)

Kapitán chorvátskej reprezentácie Luka Modrič získal v roku 2018 veľa individuálnych ocenení.

7.

Prvú medailu v novodobej histórii chorvátskeho futbalu získal národný tím na MS 1998, bronzovú. V hráčskom kádri boli osobnosti ako Boban, Prosinečki, Šuker, Bilič či Asanović, ktorý tréner mužstvo viedol?

- a) Otto Barič
- b) Tomislav Ivič
- c) Miroslav „Čiro“ Blažević

8.

Na MS 2018 získalo Chorvátsko 2. miesto, je úradujúcim vicemajstrom sveta. V Rusku odohralo na turnaji sedem zápasov a dosiahlo v nich 14 gólov. Koľkokrát na šampionáte vyšlo v zápase strelecky naprázdno?

- a) raz
- b) ani raz
- c) dvakrát

9.

Osem futbalistov reprezentovalo Chorvátsko 100 a viackrát, ktorý spomedzi nich dosiahol na trojcifernú metu ako prvý?

- a) Dario Šimič
- b) Stipe Pletikosa
- c) Josip Šimunič

10.

V sezóne 1966/67 vyhral chorvátsky klub jeden z cenených európskych pohárov, v tej dobe nazývaný Pohár veľtržných miest po finálovom dvojzápase s Leedsom United (2:0, 0:0). Do dnešných dní je jediným klubom tejto krajiny, ktorý dotiahol svoje sezónne ťaženie na európskom fóre až do konca. Ktorý klub to je:

- a) HNK Rijeka
- b) Hajduk Split
- c) Dinamo Záhreb

11.

V osobnej vitríne má Luka Modrič celkom viac ako dve desiatky ocenení, spomedzi nefutbalových mu však neudelili

- a) čestný občan Zadaru
- b) štátna cena Franja Bučara za šport
- c) cenu za dlhodobé zviditeľnenie Chorvátska vo svete

12.

V módnom svete je s Chorvátskom už navždy spojená kravata. V celej tejto krajine, ale aj v Dubline,

Tübingene, Tokiu, Sydney či Come sa oslavuje od roku 2003 Deň kravaty. Kedy presne?

- a) 18. mája
- b) 18. decembra
- c) 18. októbra

13.

Ktorý známy vynálezca sa narodil v Chorvátsku?

V skratke sa o ňom hovorí, že rozsvietil svet. Bol to:

- a) Guglielmo Marconi
- b) Nikola Tesla
- c) Ernst Mach

14.

V zozname psích plemien je registrovaných niekoľko, ktorých krajinou pôvodu je Chorvátsko. Jedna rasa je dokonca aj v názve známeho filmu a pomenovanie súvisí s jednou veľmi známou časťou krajiny, pobrežným územím. Typickým plemenným znakom je biela srst' pokrytá čiernymi alebo hnedými škvrkami. Ako sa volajú títo psi?

- a) chorvátski ovčiari
- b) istrijskí krátkosrstí duriči
- c) dalmatínci

Aj hviezdni hráči sú normálni ľudia

Na lavičke stojí v obleku vedľa trénerov. Počas zápasu ho môžete vidieť, ako komunikuje so štvrtým rozhodcom a je pri striedaniach hráčov. Reč je o Jakubovi Kojnokovi, ktorý pri A-tíme pôsobí ako technický vedúci.

Čo vy a aktívna hráčska kariéra?

„Moja futbalová kariéra nebola dlhá. Hral som od šiestich rokov za Jupie Podlavice a s futbalom som skončil, keď som prišiel do Bratislavy na vysokú školu. Študoval som na Fakulte telesnej výchovy a športu, aktívne som sa venoval futsalu.“

Čo obnáša vaša funkcia technického vedúceho?

„Záber mojej práce je široký. Najjednoduchšie povedané, ide o organizačné a materiálne zabezpečenie reprezentácie. Starám sa o hráčov a realizačný tím, aby mali počas zrazu všetko, čo potrebujú. Moja práca sa odohráva najmä pred začiatkom zrazu,

ĽUDIA SPOZA REPREZENTAČNEJ OPONY
JAKUB KOJNOK, technický vedúci mužstva

ktorý organizačne zabezpečujem, informujem hráčov o jeho priebehu, zabezpečujem im letenky, komunikujem s hotelom... Je toho dosť.“

Podieľate sa aj na or-

ganizácii medzištátnych zápasov?

„Pri A-tíme nie. Okruh ľudí na SFZ, ktorý zabezpečujú organizáciu stretnutia, je natoľko veľký, že táto povinnosť mi

MARCO MIRELLI

Žijeme tým, čo robíme...

Na mieru už do 48 hodín zhotovujeme:
REPREZENTAČNÉ OBLEKY, VEČERNÉ OBLEKY, SMOKINGOVÉ OBLEKY, SMOKINGY, SMOKINGOVÉ SAKÁ, ZAMATOVÉ SAKÁ, SAKOKABÁTY
www.marcomirelli.com/na-mieru-do-48-hodin

Jakub Kojnok (štvrtý zľava) je v pozícii technického vedúceho od roku 2012 a okrem A-tímu prešiel aj viacerými mládežníckymi výbermi.

odpadá. Keď som však pôsobil pri mládežníckych výberoch, vtedy som sa spolupodieľal aj na organizácii.“

▫ **Aká je vaša úloha počas zápasov?**

„Pred nimi nahlasujem do systému UEFA našu súpisu, počas nich mám na starosti komunikáciu so štvrtým rozhodcom a technický proces striedania hráčov.“

KTO JE JAKUB KOJNOK

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 23. 12. 1991 v Rimavskej Sobote
HRÁČSKA KARIÉRA: Jupie Podlavice, FTVŠ UK Bratislava (futsal)

▫ **Boli ste v tejto funkcii aj pri iných reprezentačných kategóriách?**

„Začínal som v roku 2012 pri výbere do 18 rokov, ktorú v tom čase viedol už nebohý Milan Malatinský. V roku 2014 som sa stal zamestnancom zväzu a bol som technický vedúci pri tímoch do 16 a 17 rokov. O rok neskôr som sa posunul k trénerovi Pavlovi Hapalovi do dvadsaťjednotky, ktorú vtedy prebral. V tomto výbere som bol do novembra 2019, keď som prešiel k A-tímu. Opäť na základe Hapalovho výberu.“

▫ **Ako sa líši funkcia hlavného vedúceho pri mládežníckych tímoch a pri „áčku“?**

„Okolo „áčka“ je logicky väčší záujem médií a verejnosti, tlak okolia je citelnejší. Čo sa týka práce, je to prakticky rovnaké. Rozdiel je v tom, s kým komunikujete na druhej strane. V prvom tíme sú to hviezdni hráči, pri mládeži stále ešte chlapci, aj

keď talentovaní. Nakoniec však zistíte, že aj tie hviezdy sú normálni ľudia.“

▫ **Ako sa spojili vaše cesty s trénerom Pavlom Hapalom?**

„Keď prišiel s Otom Brune-
grafom na zväz, vybrali si ma do Hapalovho realizačného tímu napriek tomu, že sme sa dovtedy nepoznali. Spolupráca bola a je stále veľmi dobrá. Sadli sme si ľudsky aj pracovne, čo pretrváva až dodnes. To je vlastne hlavný charakteristický znak celého nášho tímu spolupracovníkov.“

▫ **Aký je váš najkrajší zážitok v tejto pozícii?**

„Majstrovstvá Európy do 21 rokov v Poľsku. Už pred nimi sme prežili krásne obdobie v kvalifikácii, z ktorej sme postúpili. Máme na čo spomínať.“

▫ **Aký je váš najväčší sen ako technického vedúceho A-tímu?**

„Všetci veríme, že sa nám podarí postúpiť na záverečný šampionát Eura 2020.“

BRANISLAV SARŇÁK

FANDIME SPOLU

#slovenskisokoli

RÓBERT VITTEK sa oficiálne rozlúči s reprezentačným dresom, ktorý si obliekal pätnásť rokov

Asi to tak malo byť. Všetko

Pätnásť rokov si obliekal reprezentačný dres. Premiérovú šancu mu dal tréner Jozef Adamec, potom sa jeho meno objavovalo v nomináciách na medzištátne zápasy až do marca 2016, derniéru absolvoval pod vedením Jána Kozáka. Na konte má 82 štartov a 23 strelených gólov, z nich štyri dosiahol na finálovom turnaji majstrovstiev sveta. Medzi slovenskými futbalistami niet hráča, ktorý by dal na svetovom šampionáte viac gólov. Róbert Vittek sa oficiálne lúči s reprezentačným dresom. Dlhý čas bol rekordérom v počte dosiahnutých gólov za slovenský národný tím, momentálne je pred ním len Marek Hamšík.

§ S akými pocitmi ste si pätnásť rokov obliekali reprezentačný dres?

„Poviem, že úžasnými. Rád by som sa vyhol frázam o cti a zodpovednosti, ale neviem nájsť výstižnejšie slová. Je to skutočne česť, keď zoberiete do rúk tričko so štátnym znakom. Človek pocíti obrovskú zodpovednosť, keď vyjde na trávnik, vidí plné tribúny, štátne vlajky, transparenty a počuje Slovensko!!! Slovensko!!! Do reprezentácie som naskočil veľmi mladý, mal som devätnásť rokov, okolo mňa boli veľké osobnosti nášho futbalu Karhan, Greško, Varga, Szili Németh. Bola to pre mňa vysoká škola, tvorili sme najlepší tím zo slovenských hráčov a hrali sme proti mužstvám, zloženým z najlepších súperov. Paráda, bolo to skvelé. Teraz mi napadlo presné pomenovanie tohto pocitu.“

§ Čo ste teda cítili?

„Rešpekt.“

§ Pamätáte si váš prvý reprezentačný štart?

„V roku 2001 proti Nemecku v príprave. Bol to prvý zo série troch zápasov, ktoré sa skončili vždy našou prehrou 0:2. Nasledovalo Švédsko a Azerbajdžan, hral som vo všetkých.“

§ Aké pocity ste mali, keď ste si dres vyzliekli?

„Ten posledný raz som ne-

vedel, že je to poslednýkrát. Takže nič výnimočné. Určite som bol unavený, pretože som vždy šiel na maximum, vydal som sa zo všetkých síl. Niekedy výkon nebol dobrý, to patrí k futbalu, že napriek snahe nie je výsledok adekvátny, ale ani raz sa mi nestalo, že by som sa šetril. V reprezentácii také niečo neprichádza do úvahy ani v zápasoch, ktoré sa označujú za priateľské či prípravné.“

§ Digniériu v národnom tíme ste odohrali v marci 2016 v Dubline proti Írsku, napadlo vám aspoň na chvíľku, že by to mohla byť vaša reprezentačná konečná?

„Nie, hádam to nezní trífalo. Mal som 34 rokov, po čase som dostal nominačku na medzištátny zápas aj vďaka tomu, že sa mi v týždňoch predtým v Sloane celkom darilo. Hoci som mal zase nejaké zdravotné problémy, tréner Kozák so mnou stále hovoril, chcel ma vidieť hrať v reprezentácii, som mu vďačný, že nikdy na mňa nezabudol. Blížilo sa Euro a ja som veľmi túžil po tom ísť do Francúzska a tam sa s reprezentáciou rozlúčiť. Osud to zariadil inak a nebudem sa sťažovať. Asi to tak malo byť.“

§ Kedy ste si uvedomili, že máte v kádri národného tímu zásadnú pozíciu?

„Vlastne veľmi rýchlo. Ako

Vittek v kľbku spoluhráčov oslavuje gól.

Szilárd Németh mu bol blízky.

Róbert Vittek sa teší z gólu na majstrovstvách sveta v Juhoafrickej republike proti Taliansku.

a pritom vedel s hráčmi nájst spôsob, ako nás spoločne do viesť až do Afriky. Vlado Weiss spravil z dobrého tímu na slovenské pomery výnimočný, preto sme sa dostali na šampionát a na ňom sme urobili dierku do sveta.“

§ Bola preto najväčším reprezentačným sklamaním pre vás následná kvalifikácia o Euro 2012, ktorá nám nevyšla?

„Každá kvalifikácia, z ktorej sme nepostúpili na finálový turnaj, bola sklamaním. Zvlášť keď sme všetci vnímali, že na to vplývali aj vonkajšie faktory, ktoré sme si spôsobili my Slováci sami, pretože na ihrisku sme postupom času boli konkurencieschopní. A sme akoby nepoučiteľní, stačí si pripomenúť poslednú kvalifikáciu o MS 2018.“

§ Znamenal pre vás osobne šampionát v Afrike váš hráčsky vrchol – mentálny, herný, výsledkový?

21-ročný som prestúpil do Norimbergu, s ktorým som postúpil do I. ligy. A po dvoch sezónach v Nemecku, už so statusom legionára, mi patrilo v reprezentácii kľúčové miesto. V tom čase bola ešte stále v kádri národného tímu menšina hráčov pôsobiacich v zahraničí, čo logicky na nás, ktorí sme za hranicami hrali, prinášalo tlak a museli sme sa vyrovnávať s najväčšou zodpovednosťou za výsledky. Už tu neboli Moravčík, Dubovský či Tittel, z Nemecka sme chodili na zrazy traja či štyria, bolo na nás legionároch, aby sme mužstvo ťahali. Bol som vekom ešte mladý, ale musel som to uniesť.“

§ Bola vždy v národnom tíme dobrá partia?

„Bola. Ale musím povedať aj „b“, teda že niekedy bola lepšia a inokedy jej niečo chýbalo, aby sme spoločne dosiahli veľký cieľ.“

§ Najvyššou metou, na ktorú ste dosiahli, ostali navždy majstrovstvá sveta 2010 v Juhoafrickej republike, prvý veľký turnaj so slovenskou účasťou. Súhlasíte?

„Samozrejme. Ľudská chémia poskladala partiu, futbalová kvalita sa premenila do potrebných výsledkov, celé to mal pod palcom tréner, ktorý disponoval veľkou autoritou

Dvaja najlepši strelci v slovenskom drese. Hamšík má momentálne na konte o jeden zásah viac.

Víttek bojoval so spoluhráčmi z reprezentácie aj o MS 2006. Slováci stroskotali v baráži na Španieloch.

Góly s Víttekom oslavoval aj Dušan Švento.

„Strelecký áno (smiech). Ale inak si nemyslím, že práve tam som dosiahol svoje výkonnostné maximum. Fantasticky som sa cítil v roku 2006, nielen preto, že na jeho konci som sa stal Futbalistom Slovenska. V bundeslige som dával góly, v Norimbergu mi futbal naozaj chutil. Samozrejme, majstrovstvá sveta sú pre našinca výnimočná udalosť, ale prvá časť roku 2010 nebola pre mňa ľahká. Osem týždňov pred šampionátom som sa zranil a moja účasť v Afrike nebola istá. Vďaka mojej vôli a enormnému nasadeniu lekárskeho tímu okolo mňa som napokon na majstrovstvá šiel a na nich sa už diali veci...”

g **Bol zápas v skupine proti Taliansku vašim najlepším reprezentačným vystúpením?**

„Skôr najpamätnejším. Možno pre niekoho vyznie ako blázon. Samozrejme ten duel v Johannesburgu vnímam ako

úspešný, strelil som dva góly, vyhrali sme, postúpili sme do osemfinále MS, bol to zápas o všetko, a tak sme ho aj hrali. Cítili sme, že to môže byť pre každého z nás posledný zápas na majstrovstvách sveta, preto sme k nemu tak pristúpili, a tak to aj vyzeralo. Ale ja sa na moje reprezentačné štarty pozerám inou optikou.”

g **Vo dvoch stretnutiach, proti Novému Zélandu a Taliansku, vás vyhodnotili za Hráča zápasu. Máte tie trofeje uložené na viditeľnom mieste?**

„Uložené mám, ale veľmi sa k nim nevraciam, skôr okolie mi to pripomína. Na druhej strane, stále sú to krásne spomienky. Takže keď je dôvod si to pripomenúť, nebránim sa.”

g **Kto bol počas vašej reprezentačnej dráhy pre vás najbližším partnerom?**

„Szilárd Németh. Len o päť rokov starší, ale mal veľa odohraného už v čase, keď som si

ja popri ňom reprezentačnú kapitolu otváral. Výborný futbalista, to je jasné, ale aj skvelý chlap a kamarát. No a Marek Mintál, z neho je človečinu cítiť na kilometre, v Norimbergu sa z nás stala dvojčka pre reprezentáciu. Bol som členom národného tímu dlhé roky, počas ktorých sa v kádri vystriedali desiatky hráčov a medzi nimi som našiel ďalších blízkych ľudí. Marek Sapařa, mladý Maťo Škrtel, z ktorého sa stal postupom času výrazný líder kabíny. Nerád by som na niekoho zabudol, takže už nebudem ďalej menovať.”

g **V reprezentácii ste nastrieľali 23 gólov, do júna 2019 to bol historicky maximálny počet v národnom tíme. K tejto méte však, samozrejme, patrilo aj vaše vyjadrenie, že príde hráč, ktorý vás prekoná. Mysleli ste na Mareka Hamšíka?**

„Musím najprv povedať, že mojich gólov v reprezentač-

nom drese mohlo či malo byť viac, posledný som dal Holandsku na majstrovstvách sveta. Škoda zranení, počas kariéry sa mi ich nazbieralo až príliš. Takže deväť rokov bolo maximum 23 gólov za národný tím a deväť rokov som vedel nielen ja, ale my všetci, že príde hráč, ktorý ich nastrieľa viac. Ako šiel čas, bolo zrejmé, že najväčším kandidátom, možno jediným, je Marek Hamšík. Som rád, že je to on a že to urobil. Zaslúžil si to.”

g **Trúfate si odhadnúť, ako sa mohla vyvíjať aj vaša reprezentačná kariéra, nebyť toľkých zranení?**

„Mohol som hrať na majstrovstvách Európy... Ale ja takto neuvažujem, hru „keby bolo keby“ som nehral, nehram a hrať nebudem. Bol to osud a bodka. Možno sám pre seba, v duchu som si zanádal, že prečo ja a prečo toľkokrát...?! Našťastie, mal som okolo seba ľudí, ktorí mi pomohli udržať sa na ceste normalnosti, rešpektovať život a žiť ho.”

g **Pociťovali ste rozdiel medzi domácim medzistátnym zápasom a stretnutím u súpera?**

„Keď sme hrali doma s dobrým súperom pred plnými tribúnami, ktoré nás povzbudzovali, tak to bolo presne to, čo si želá prežiť každý futbalista. Hymna pred zápasom, nabitá atmosféra vás vybičujú. Mne sa ale nehralo zle ani vonku. Z Nemecka som bol zvyknutý na vysoké návštevy, fanúšikovský hluk a mňa ľudia vždy vedeli vyhecovať. Cítil som puto medzi nami, preto som ich vždy pozdravil.”

g **Aké puto vás teraz viaže k slovenskej reprezentácii?**

„Silné fanúšikovské. Videl som azda všetky jej domáce zápasy na vlastné oči, niektoré som spolukomentoval pre televíziu. Myslím si, že som objektívny priaznivec, pochválím, keď je za čo, poviem výhradu, keď je zaslúžená. Vo všeobecnosti však hľadám pozitíva aj vtedy, keď sa nedarí.”

g **Je medzi vami a národným tímom čistý stôl?**

„Áno, to áno. No dovoľte mi vyjadriť sa aj takto: myslím si, že športovci, ktorí pre Slovensko počas kariéry niečo odvedli pre svoju krajinu, niečo dosiahli, si zaslúžia väčší rešpekt. Ten mi u nás vo všeobecnosti chýba.”

PETER ŠURIN

Nevlastnite. Jazdite!

LeasePlan

Ponúkame optimálne riešenia mobility pre každý typ podnikania. Objavte komplexné služby operatívneho leasingu vozidiel a správy vozového parku, ktoré sú vhodné nielen pre veľké firmy, ale aj stredne veľké spoločnosti a živnostníkov. Vy sa môžete naplno venovať svojmu vlastnému podnikaniu.

What's next?

www.leaseplan.sk

100% ELEKTRICKÝ JAGUAR I-PACE

MAJSTER SVETA
PRE ROK 2019

EURÓPSKE A SVETOVÉ
AUTO ROKA

OBJEDNAJTE SA NA TESTOVACIU JAZDU.
Tempus Car, Rastislavova 110, 040 01 Košice
0917 194 775, jl@tempus.sk, jaguar.tempus.sk

WINNER
WORLD CAR AWARDS

2019 WORLD CAR OF THE YEAR
2019 WORLD CAR DESIGN OF THE YEAR
2019 WORLD GREEN CAR

OPRÁŠENÉ LEGENDY

IMRICH STACHO -

strelec jedenástok z futbalovej bránky

Capan z Európy

Na trnavskú Kopánku (Execír) si chodili lanári vyberať talenty do svojich hráčskych kádrov. Tak sa mladučký Imrich Stacho – popri futbale tam pásaval kozy, a tak získal prezývku Capan – dostal do nasledovníka slávneho Rapidu TŠS, v ktorom dorast trénovali ešte aktívne hviezdy Anton Malatinský a Jozef Marko. V roku 1948 priviedli svojich zverencov k titulu dorasteneckého majstra Československa so 16-ročným Imrom v bránke! Znie to čudodne, ale Capan sa nikdy nedočkal seniorského titulu. V sezóne 1966/67, pred prvým zo slávnej série piatich ligových triumfov, po pätnástich rokoch vernosti trnavskému futbalu a aj pre zranenie v jednom exhibičnom zápase aktívnu kariéru musel zakončiť.

KEĎ JEDENÁSTKU, TAK STACHO

Imrich Stacho bol brankárom bez príkras, ale so skvelým reflexom, dominanciou vo svojom pokutovom území a schopnosťou bleskove založiť protiútok aj napnúť sieť súperovej bránky. Z pokutového kopu. Desať ich s istotou premenil v lige, jeden v reprezentácii. Ním nasmeroval čs. reprezentáciu k bronzovým medailám v Pohári národov v roku 1960, dnes už uznávaným v rámci série majstrovstiev Európy. Mužstvo po prehre 0:2 s Írskom v Dubline muselo v odvete v Bratislave dosiahnuť na postup vyššie víťazstvo. Žiaduci signál k tomu dal už v 3. minúte brankár Stacho premenením pokutového kopu! Tak sa otvorila cesta k medailám. Po konečnom víťazstve 4:0 nad ťažkým súperom.

PÄTKA OD RAKÚŠANOV

To všetko sa stalo pár rokov po katastrofálnej účasti mužstva ČSR na majstrovstvách sveta 1954 vo Švajčiarsku. Predchádzal im boj o nomináciu dvoch hráčov na brankársky post. Tréner Karol Borhy sa mohol priam preberať medzi výbornými

KTO BOL IMRICH STACHO

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 4. novembra 1931 v Trnave

ZOMREL: 10. januára 2006 v Piešťanoch

HRÁČSKA KARIÉRA: TŠS Trnava, Kovosmalt Trnava, Spartak Trnava, ATK Praha, Tankista, Spartak Trnava

LIGOVÁ BILANCIA: 211 zápasov/10 gólov

REPREZENTÁCIA: ČSSR A 23 zápasov/1 gól, ČSSR B 7 zápasov

OCENENIA: Zaslúžilý majster športu, Cena fair play Ivana Chodáka, Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava, Cena mesta Piešťany

ZAÚJÍMAVOSTI: bol vzorom aj pre legendárneho Leva Jašina. A pošta mu doručila list z Južnej Ameriky, na ktorom bolo ako adresa uvedené iba: Capan, Európa!

individualitami - českými Havlíčkom, Morávkom, Jonákom, Pavlisom a slovenskými Teodorom Reimannom a Imrichom Stachom. Rozhodol sa pre Slovákov. Nuž, Reimann inkasoval pri prehre s Uruguajom dva (0:2) a Stacho v zápase s Rakúskom až päť (0:5) gólov. A vyradenie mužstva z ďalšieho účinkovania na turnaji znamenalo pre Reimanna koniec reprezentačnej dráhy a pre Stacha trojročnú odmlku v národnom tíme.

VLASTENEC STACHOV, ALEBO ČADEKOV

V takej dlhej brankárskej kariére, akú prežil Imrich Stacho, sa udeje všeličo. Ako podivuhodný vlastenec v medzištátnom zápase s úradujúcim majstrom sveta mužstvom NSR 2. apríla 1958 na pražskom Strahove za sta-

vu 1:1, krátko po prestávke pred 50-tisíc divákmi. Capan ľahko zneškodnil strelu súpera a ako zvykol, ponáhlal sa založiť bleskový protiútok. Pri vybiehaní si hádzal loptu o trávnik, až zbadal v ceste kdesi na hranici šestnástky nič netušiaceho, ale zavadzajúceho stopéra Čadeka. Imro sa mu vyhol, ale lopta nie. Nešťastne dopadla na Čadekovu päť a zagúľala sa naspäť do bránky. Za úžasu hráčov i divákov sa tak zrodil vedúci gól majstra sveta. Bol to asi jediný gól tohto druhu v histórii svetového futbalu! Ešte šťastie, že Pavol Molnár a vlastenec Eckhardta zabezpečili skvelé víťazstvo čs. mužstva 3:2. Dlho sa potom diskutovalo o tom, či ten vlastenec pripísať Čadekovi, alebo Stachovi...

JOZEF KŠIŇAN

SLOVENSKO – CHORVÁTSKO

ABECEDA
SLOVENSKÉHO FUTBALU

K ako **Karhan:** Prvý slovenský reprezentant, ktorý dosiahol métu 100 reprezentačných štartov

Prvý stovkár

S futbalom začínal v rodnom Šulekove a už v 17 rokoch si odkrútil prvoligovú premiéru v drese trnavského Spartaka. Už o necelé dva roky debutoval aj v slovenskej futbalovej reprezentácii pod vedením trénera Jozefa Jankecha. Písal sa rok 1996 a Miroslav Karhan odštartoval dlhú, šestnásťročnú éru pôsobenia v drese s dvojkřížom na prsiach, počas ktorej nazbieral 107 reprezentačných štartov. Ako vôbec prvý Slováč dosiahol na magickú stovku, po ňom sa to podarilo už len dvojici Hamšík a Škrtel.

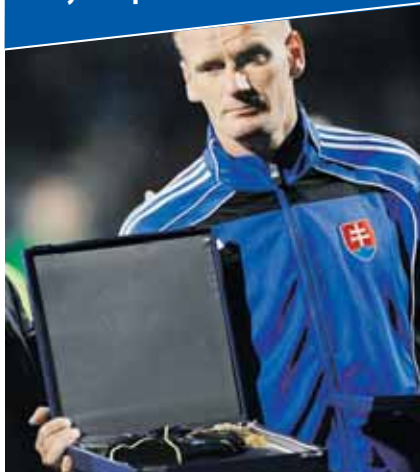
DEBUT A NEZABUDNUTEĽNÁ VÝHRA 2:1 NAD ČESKOM

Deň D prišiel 6. septembra 1995 v Košiciach, kde nastúpila Jankechova družina v zápase o postup na ME 1996 proti Izraelu. „**Prežíval som výnimočný moment, mal som pocit, že to nebolo márne, že som to už niekam predsa len dotiahol,**“ hovoril o svojom debute s odstupom času Miro Karhan. Tréner ho postavil do základu, ale ambiciózneho mladíka nezaťažoval žiadnymi extra úlohami. Chvíľu hrozilo, že zápas pre rozbité obočie nedohrá. V polčase mu ho v šatni zašili a s trnavskými spoluhráčmi Bališom a Šimonom (v závere prišiel na ihrisko aj Kostka) ukázal, že do reprezentácie patrí. Platilo to aj v ďalších 21 zápasoch v rade. Najkrajšie spomienky z tohto obdobia mu zostali na duel s Českom v auguste 1997. Karhan prišiel na ihrisko v 42. minúte po tom, čo sa zranil obranca Ivan Kozák za stavu 0:1, a už o dve minúty Slováci vyrovnali na 1:1 a po polčase dokonali neuveriteľný obrat na 2:1. Pre Karhana a spol. to bolo jedno z najpamätnejších reprezentačných stretnutí.

PRVÝ GÓL, PRVÁ ČERVENÁ KARTA

Trénera Jankecha vystriedal na pozícii reprezentačného kormidelníka Jozef Adamec, ale pre blondátého mladíka

S cenou od UEFA za viac ako 100 odohraných zápasov v národnom tíme.

sa v tom čase nič podstatné nezmenilo. Patril k základným kameňom tímu, v zápase s Lichtenštajnskom strelil v Dubnici nad Váhom svoj prvý reprezentačný gól. „**Pár dní predtým sme utrhli debakel od Rumunska, proti outsiderovi skupiny sme viedli dlho 1:0 a potrebovali sme streliť druhý gól. Nabehol som si na center Vlada Labanta a s vypätím síl sa mi podarilo dočiahnuť na loptu a skórovať. Veľa gólov som nestrielal, na prvý sa nezabúda,**“ zaspomínal si Karhan na prvý zo štrnástich reprezentačných gólov. Neprijemnejšie spomienky mu zostali na marec 2002 a zápas v Grazi, kde Slováci podľahli domácomu Rakúsku 0:2 a Karhan inkasoval šesť minút pred koncom zápasu červenú kartu. Prvý a posledný v národnom tíme. Tréner Jurkemik nebol spokojný s výkonom mužstva a nariadil o deň neskôr tréning. Ale to sa už Karhan a Demo mali hlásiť vo svojich

S dresom so symbolickým číslom 100.

kluboch v Nemecku. Tréner kritizoval „mladých“ za prístup a chvíľu trvalo, kým sa situácia vydiskutovala a upokojila.

DVOJGÓLOVÝ PROTI LOTYŠSKU A NEMECKU

Kým do zápasu s Lichtenštajnskom (7:0) v septembri 2004 mal na konte v 64 zápasoch dva strelené góly, duelom o postup na MS 2006 proti tomuto súperovi odštartoval výnimočné obdobie desiatich zápasov, v ktorých skóroval až sedemkrát. Po Lichtenštajnsku zaznamenal dva proti účastníkovi predošlého Eura 2004 Lotyšsku. „**Pred zápasom som sa priznal, že útočníka Verpakovskisa vôbec nepoznám. Ale ten už v 3. minúte strelil gól a prehrávali sme 0:1. V duchu som si hovoril, že mi to novinári po zápas poriadne osladia. Našťastie, vyhrali sme 4:1, strelil som prvýkrát v reprezentácii dva góly a o Verpakovskisovi nepadlo ani slovo.**“

Pamätný zápas odohral Karhan v príprave proti Nemecku. Zverenci trénera Galisa zdolali favorita 2:0 a pod oboma gólmi svietilo v zápise o stretnutí meno Miroslav Karhan. „**Pre mňa to bol špeciálny zápas aj preto, že som pôsobil v Nemecku. Dodnes mi ho pripomínajú,**“ hovorí po rokoch prvý slovenský stovkár.

STÝ PROTI ÍRSKU, VEČNÁ ŠKODA MS 2010

Stý reprezentačný zápas odohral v októbri 2010 proti Írsku (1:1). Bez fanfár, bez slávnostného predzápasového entrée. Karhan si na nič podobné nepotrpel. Veľká škoda, že najskúsenejší z najskúsenejších, prišiel o účasť na MS 2010 počas posledných dní pred odchodom na šampionát pre zranenie. Tréner Weiss na margo Karhanovej neúčasti v tom čase povedal: „**Urobíme všetko pre to, aby sme boli úspešní. Už len kvôli Mirovi, ktorý pre zranenie prišiel o vrchol svojej kariéry. Je to úžasný profesionál, skvelý kamarát, otec rodiny a aj v jeho veku je vynikajúci hráč a pre mňa stále platný člen reprezentácie.**“

Karhanovi nebolo dopriate zažiť atmosféru záverečného turnaja, a hoci dvere šampionátov zostali preňho zatvorené, do dejín slovenského futbalu sa zapísal navždy ako prvý slovenský stovkár.

PETER ZEMAN

Radost po jednom z gólov do siete Lotyšska (4:1), 9. októbra 2000 v Bratislave.

#EQUALGAME

RESPECT

ĎAKUJEME ZA PODPORU

Platinoví partneri

Partneri

Mediálni partneri

